

IN PACE IN IPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIETUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVENT SIBI DOMUM

ETTURTUR NIDUM ALTARIA

XXIX. ÉVF.

1929.

JÚNIUS

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI
OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Budapest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 f.

Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó elején.

Stephanenum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest.

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

PLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPOLO TUO

QUI FRUMENTUM

ECCE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI

CUJUS NON SUM DIGNUS

SPIRITUS CONTRIBULATUS

TARTALOM: *Dr. Mátrai Gyula:* A Szentséges Szívért. — *Br. Gudenus Hugó:* Üdvözlégy, kis Teréz. — *Répassy János:* Keresztelő Szent Jánoshoz. — *Dr. Neszemlyi Gyula:* Jézus Szentséges Szívének új szentmiséje. — *Dr. Schermann Egyed:* A régiek nagy tisztelete a szentmiseáldozat iránt. — *Király Ödönne:* Eljegyzés Náázaretnben. — *Dr. Mészáros János:* Szentbeszéd. — *Oltáregyleti élet.*

Nemrégén — amikor az Oltáregyesület kiállítása volt — mondotta valaki, hogy sohasem gondolta volna, hogy ilyen praktikus célt is szolgál az Oltáregyesület a legfölségesebb Oltáriszentség imádása mellett. Legyünk apostolai az Oltáregyesületnek, beszéljünk róla, dicsekedjünk el eredményeivel és hívjuk ismerőseinket ájtatosságaira. A szentségi Jézus közelében megnyílik a lélek és új életre kap indítást és erőt.

K.: Milyen legyen a cingulum, mellyel a miséző az albát felkötí?

F.: A cingulum lehetőleg nem nagyon vastag, duplára vett, a végein rojttal vagy nálunk inkább bojtjal ellátott kötő. Történeti formájában inkább még az Ambrozián-ritusban van meg. A római cingulumok sokszor igen hatalmas bojtban végződnek. A színe az áldozópapok számára mindig fehér, a püspöké zöld, az érseké lila, a bíbornoké bíborszínű. Két utóbbi helyett aranyból való is használható ünnepi alkalmakkor. Hossza, mivel nálunk duplán kötik, legalább 3 m 50 cm, 4 m legyen. Nagyon kellemetlen a nálunk szokásos kölésmód mellett a vastag cingulum. Elég, ha vastagságának átmérője 5 mm. Tarka cingulumok használata szabályellenes.

Borromei szent Károly-irgalomház, Szeged, Polgár-utca 29. Úgy az egyházi, mint a világi sajtóban először kolportálódik a fenti intézmény. A cím után azonban nem igen tudjuk megállapítani, kikkel szemben gyakorolnak ott irgalmasságot. Fölvilágosít erről bennünket szegedi munkatársunk előtűnk fekvő levele, amely megérdemelné ugyan, hogy egész terjedelmében közöljük, helyszűke miatt azonban egyelőre rövid ismertetést nyújtunk erről az új intézményről, főntartva magunknak a szerencsét, hogy később bővebben foglalkozhassunk vele.

Polyák Károly szegedi hitoktató, aki már évek óta intenzív, charitatív tevékenységet fejt ki, mintegy 10 hónappal ezelőtt vásárolt meg sajátjából egy kétemeletes bérházat. Ugyancsak sajátjából, nagy költséggel átalakította azzal a nemes céllal, hogy ott több, mint 100 gyógyíthatatlan beteg gyermek enyhülést, ápolást, otthont nyerjen. A vezetést a szatmári irgalmasnővérek vállalták, a benépesítésről pedig a népjóléti minisztérium gondoskodik. Most folynak a belső berendezési munkálatok s a ház ez év augusztus 1-én már meg is nyílik. Az intézet igazgatósága saját hatáskörében 10 helyet tölt be, amely helyekre ezennel pályázatot hirdet. Kérvények legkésőbb augusztus 15-ig nyújtandók be. Pályázhatnak róm. kath. vallású fiúgyermek, gyógyíthatatlan betegek 5-től 15 éves korig bezárólag. Bővebb felvilágosítást válaszbélyeg ellenében az intézet igazgatósága ad.

A Szentséges Szívért!

DICSŐSÉGESEN uralkodó szentatyánk, XI. Pius pápa már tavaly az Úr közöttünk dobogó Szívére irányította az egész katolikus világ figyelmét és most a Szentséges Szív iránti mélységes hódolatát azzal tetőzte be, hogy júniusi ünnepét (az idén jún. 7.) elsőrendű kiváltságos nyolcadós ünnepévé emelte. Így tehát a Szent Szív ünnepe olyan rangú lett, mint amilyen a Karácsony. A Szentatya eme intézkedésének örülni fog minden eucharisztikus lélek.

Mérhetetlen az a lelki kincs, amely Jézus Szentséges Szívéből ered. Az Úr Jézus szíve valósággal új lelki életnek lett inspirálója és megindítója. Az Anyaszentegyház alapítása óta ismert krisztusi erényekre ragyogó napként árasztotta világító sugarait a Szent Szív és ezáltal a hívek mintegy új meglátással karolták föl s utánozták újra az élet igazi Mesterének elveit és követték erényeit. Nem is lehet emberileg eléggé értékelni, hogy a Szentséges Szív kinyilatkoztatásai, milyen óriási módon hatottak. Hasonlatokkal élve azt mondhatnók, hogy az olajosméc s helyére elektromos fényező került és a tél után áldott tavasz köszöntött be: a lelkek előtt világosabb lett a Krisztus követésének útja és annyira vonzották őket szépségei, hogy szebbnél-szebb eredményeket hozott a lelki élet terén. Rengeteg új karitativ és engesztelő szerzetestársaság alakult; a Szent Szív-egyesületeken kívül az összes hitbuzgalmi társulatok életét megújította az engesztelésnek és az Isten iránti bizalomnak szelleme. A szeretet jut a lelki életben irányítószerephez, amely azután, mint szent Pál mondja róla: «mindent elvisel és mindent elbír». Megindulnak a szeretet fonséges művei: a szegényügy felkarolása; az elhagyott öregek és gyermekek, a tanulóifjúság, beteggondozás intenzívebbé tétele, sőt a szociális megújodást sürgető XIII. Leó pápáról is elmondhatjuk, hogy őt is a Szent Szív inspirálta, amikor az egész világ figyelmét fölkeltő dekrétumában a munkáskérdéshez olyan értékesen szólt hozzá, mint sem előtte, sem utána senki.

A Szent Szív az Egyház egén most már igazán a legnagyobb fényben ragyog. Észre kell vennie mindenkinek, aki katolikus. Nekünk sem szabad elmaradnunk más katolikus testvéreink mögött, *aki csak teheti, úgy ünnepelje meg a Szent Szív napját, mintha parancsolt ünnep volna.* Értsük meg Szentatyánkat, aki aranymisés jubileumi évét választotta arra, hogy a Szent Szív ünnepét ilyen magas rangra emelje és az ő intenciói szerint mi is tegyünk meg mindent a Szentséges Szív dicsőségeért.

Dr. Mátrai Gyula.

ÜDVÖZLÉGY, KIS TERÉZ.

Üdvözöllek, égi rózsá,*
Kis Teréz, köszöntelek!
Díszvirága Jézusodnak,
Igy fohászkodunk veled:

«Vonzz kenetid illatával,
S ím futunk feléd, Atyánk!»
Ölbe gyűjtve, rózsacsokrot
Telt kezekkel onts reánk!...

Zárda-szentek iskolája,
Egyre zengi Lizió:
«Légy az én szívem szerelme,
Renyhe szívet Éltető!...

Égbe vonzza Völegénye:
Életében «egyszerű»
«Gyermekeit», ki angyalokkal
Zeng, — s Urával egyesül.

Br. Gudenus Hugó.

* O Maria iuventutis dallamára lehet énekelni. A kezdbetűk páratlan és páros sorok szerint összeolvasva a vers címét adják.

KERESZTELŐ SZENT JÁNOSHOZ.

Ó üdvözült, fönna a szentek között,
Kihez itt lenni bűn sosem férközött;
Hős vértanuk, puszták Igéje te,
Dicsőítünk, Krisztus főhírnöke!

«Harminc szemet terem az ige-mag,
Sőt hatvanat, ha jámbor szívbe hat»;
De igéből termett sok oly kalász,
Melynek tömör aranyló magja száz.

Nagy érdemid, e tündöklő napok,
Olvasszák hát rólunk is a fagyot;
Egyengess a kanyargó völgy-hegyet,
A darabost simább úttá tegyed!

Hogyha az Úr közénk ismét lejt,
Szent lábait ne szúrja rög, se kő;
Hogy ahová vendég gyanánt betér,
Legyen a szűz új és liljomfehér!

Örök Isten, három személyben Egy,
Kit áldanak az égi szellemek.
Mink is buzgón hozzád esedezünk:
Légy irgalmas, bármennyit vétkezünk!

Répátsy János.

Jézus Szentséges Szívének új szentmiséje.

AMIKOR Szentatyánk a Jézus Szíve-ünnep rangját emelte és oktavássá tette, új szentmiseszöveget is írt elő, amely igen jó elmélkedési anyagot nyújt a lelkiéletet élőknek.

A szentmisének új a bevezetője, gyűjtőimádsága, szentleckéje és előéneke.

1. *A bevezetés:* «Szívének gondolatai megvalósulnak nemzedékről-nemzedékre: hogy a halálból kiragadják őket és táplálja éhség idején. Igazak örüljete az Úrban, az egyeneslelkűekhez illik a dicséret».

(Elmélkedj a Szentszív irgalmasságának szerepéről az egyház történetében, saját magad életében, külön megfontolva az Úr Szívének legnagyobb ajándékát, a szentáldozást. Szívedből fakadjon dicséret és hála.)

2. *A gyűjtőimádság:* Uristen, aki Fiadnak — bűneink által sebzett — szívében szeretettednek végtelen kincseit kegyeskedtél nekünk adni; engedd, kérünk, hogy — míg jámborságunknak ájtatos tiszteletét nyilvánítjuk — méltó elégtételt is szolgáltatassunk Nekik. Ugyanazon a mi Urunk Jézus Krisztus által stb.

(Tekints Jézus Szentséges Szívébe, mik az Ő kincsei? Melyik a legnagyobb azok közül a te számodra? Mi a te engesztelésed Vele szemben?)

3. *Szentlecke.* Szent Pál apostol levele az Efezusiakhoz 3. fej. 8—19 vers. Ez a szentlecke abból a miséből való, amely eddig Paray le Monjálnak és csak néhány szerzetesrendnek volt csak engedélyezve («Egredimini»). A szöveget a Szentírás jelzett helyén olvassuk el.

(Elmélkedésünk tárgya itt az a gondolat, mit szent Pál is ki akar fejezni: «Az Úr Jézus szeretete fölülmul minden ismeretet»; figyeljük meg ennek a szeretetnek dimenzióit és látni fogjuk, hogy öröktől való, minden időket átfogó, lelkiéletünk fenntartója és örökkévalóságunk reményének forrása.)

Az evangélium ugyanaz maradt, mint az eddigi Szentszív ünnepi miséé. A «felajánlás» azt fejezi ki, hogy az Úr Jézus Szívében hordja Atyja akaratát. A «csendes imádság» pedig az Úr Jézus Szívének szeretetért kér cserébe irgalmat.

4. *Az előének* szövege új: Valóban méltó, jogos, igazságos és üdvös, hogy Neked mindig és mindenütt hálát adjunk szentséges Urunk, mindenható Atyánk, örök Isten: akinek akaratából szűrta át a kereszten függő Fiadat a katona lándzsája, hogy a megnyitott Szív — az isteni bőkezűség kincstára — a könyörület és kegyelem patakját öntse számunkra; és Ő, aki sohasem szűnik meg értünk lángolni, pihenése legyen a jámboroknak s üdvös menedékhelye a bűnbánóknak. És azért stb. mint a rendes előéneknél.

(Ebben az előénekekben különösen az Úr megsebzett és érettünk magát feláldozó Szívének akar hódolni az Anyaszentegyház. Elmélkedés tárgya lehet: a) Jézus Szíve is a mennyei Atya ajándéka számunkra;

b) Jézus Szívéből fakadt minden kegyelem és áldás;

c) Jézus Szívében tud megpihenni a jámbor lélek s ott talál menedéket a kárhozat ellen a bűnbánó.)

A befejező imádság (az Egredimini miséből) azért a buzgóságért könyörög, amely Jézus Szentséges Szívéből merítve alkalmas arra, hogy a földiek megvetésére és az égiek szeretetére neveljen bennünket.

Ezen ismertetés egyes fejezetei külön-külön elég elmélkedési anyagot adnak egy napra, de a négy pont föltétlenül elég a négy júniusi vasárnapra.

Neszmélyi Gyula dr.

A régieknek nagy tisztelete a szentmiseáldozat iránt.

EGYENESEN megható a nagy gond és körültekintés, mellyel a régiek a szentmiseáldozathoz szükséges ostyákat elkészítették. Fejedelmi személyek és előkelő hölgyek nem restelték, hogy sajátkezűleg végezzék ezt a munkát. Pl. azt olvassuk egy Candida nevű előkelő asszonyról, egy ezredesnek nejéről Valens császár idejéből, hogy az áldozati kenyérnek szánt búzának őrlésével egész éjtszakákat eltöltött. Szent Radegundis királyné (Poitiersban) sajátkezűleg készítette az ostyákat több templom számára. Szent Vencel is sajátkezűleg gyűjtötte a kalászokat, szedte ki a szemeket és maga készítette a lisztet és kenyeret az oltár számára. Mások adományokkal és jámbor alapítványokkal gondoskodtak az áldozati anyagnak illő elkészítéséről. Ezt a foglalkozást pedig mindig szent cselekménynek tekintették és nem ritkán külön imádságok és szertartások kísérték.¹

Részletesebb adatokat találunk Martine Maurinus tudósnak *De antiquis monachorum ritibus* c. híres munkájában.

Eszerint a régi bencések csakis Istennek szentelt személyeknek engedték meg az ostyák készítését; ha alkalmas férfiszervezetesek nem akadnak, apácákra bízta a dolgot. A korylandi monostorban a másod-sekrestyés szerzetesnek feladata volt ez. A német bencéseknek, továbbá a clugnyieknek és a dijoni monostornak szokásai szerint az őrszerzetes és szerpap feladataihoz tartozott az ostyáknak készítése. Ulrik clugnyi szerzetes szerint a búzát szemenként válogatták és miután a szerzetesek megmosták ezt a legjava búzát, komoly laikustestvér elvitte a malomba, mindkét malomkövet is megmosta, befüggönyözte és albat öltvén magára, a vállkendővel úgy bekötötte fejét, hogy csak szeme látszott ki. Ez a

¹ Sauter: *Das hl. Messopfer*. 151. l.

szokás pedig egészen a XV. századig megmaradt, miként Bernát tagernseri perjelnek könyvéből kitűnik.

A dijoni szent Benignus-kolostor szokásai szerint bármily jó és tiszta is természet szerint a búza, mégis szemenként válogatandó az áldozat.

anyaga, mégpedig nem mások által, hanem csakis a szerzetestestvérek által. A kiválogatás után pedig gondosan meg kell mosni és tiszta kendőre teregetve a napon szárítandó, majd olyan zsákba gyűjtendő, mely jófajta vászonból készítve, csakis erre a célra szolgál. A búza-szemeknek ezt a kiválogatását legtöbbször az újoncokra bízták.

Az ostyákat a clugnyi testvérek éhgyomorral készítették, mégpedig a legmélységesebb hallgatás mellett. Ugyanígy volt a ciszterciáknál; állí-

tólag gondosan kellett vigyázniok, hogy még lehelletük se érje az ostyákat.

Clugnyban és Dijonban az ostyakészítéssel megbízott három pap, egy szerpap és egy laikustestvér az éjjeli zsolozsmázás végeztével fölvevén a lábbelit és megmosakodván, fésülködtek; azután a szent Benedekoltárnál a Laudest és Primát mondták, illetőleg énekeltek külön; majd a három pap és a szerpap albát és vállkendőt öltvén magukra úgy, hogy csak szemük látszott ki; egyikük egy teljesen tiszta asztalon, melynek széle kiemelkedett, vízzel hintette meg a lisztet, mégpedig nagyon hideg vízzel, mivel így az ostyák fényesebbek lettek és gyúrta a tésztát; a másik kettő az ostyákat alakította, a laikustestvér pedig keztyűs kézzel a sütővasat tartotta, amelyen egyszerre hat (későbbben már tizenöt) ostya sült; a sült ostyákat kézzel választották el a vastól és az asztal alatt álló kosárba tették. Az illető napon az ostyakészítők nem étkeztek a többi rendtársal, hanem a szolgálkkal és nagy fáradságukért jobb ételt és jobb fajta bort kaptak, Dijonban abszintet.¹

Ha már az ostyakészítést ekkora gonddal és tisztelettel végezték, elgondolhatjuk, hogy a szentmiseáldozat és a szentelt ostya iránt milyen mélységes tisztelettel viselkedtek.

Ami pedig a szentmise bemutatásához szükséges edényeket és ornátusokat illeti, bár *legtöbbször* értékes anyagból, művészien készített és esetleg drágakövekkel ékesített kelyheket és öltönyöket használtak, mivel az általános nézet az volt, hogy csak a legértékesebb elég méltó az Istenhez, mégis *egyesek* a szerzetesi szegénységre való tekintettel és azon hitben, hogy Krisztus előtt kedvesebb a szegényes edények és öltönyök használata, a drágákat visszautasították. Így szent Gál apát visszautasította az ezüstkelyhet, azt mondván: «Szent Kolumbán vasból való kehellyel szokott misézni, mivel Krisztus Urunkat vasszegekkel feszítettek a keresztre». Hasonlóan audoni szent Benedek eleinte fak helyl, majd üvegkehelyt és végre cinből vagy ónból való kehelyt használt és selyem miseruhát sem akart magára venni, de másoknak megengedte azt.

Hasonlóan a ciszterciák is kezdetben nemcsak az élelmezésben, hanem a templomok felszerelésében és az istentiszteletben is a legnagyobb egyszerűséget és szegénységet gyakorolták. Aranykelyhet kezdetben egyáltalán nem tűrtek templomaikban, hanem csakis megara-nyozott ezüstkelyheket használtak.

A régi karthausiak pedig, bár arany- és ezüstdíszleteket és ékítményeket nem engedtek meg templomaikban, aranykelyheket és fehér-selyemből való miseruhákat mégis használtak.² Schermann Egyed dr.

¹ Martens pag. 231—234.

² U. o. pag. 234—235.

Eljegyzés Názáretben.

SZOKATLANUL korán tavaszodott ki Galileában. A tegnap még dermedten álmódó föld diadalmas életre ébredt. A rétek, mint tarka-virágos szőnyegek borították be a barna rögöket; a gyümölcsfák — mindmegannyi óriási fehér menyasszonyi bokréta — vakítottak az aranyos napsugár fürdőben; a dalos madarak mámorosan csattogták az élet himnuszát s az emberek ragyogó szemekkel, dobogó érzéssel mosolyogtak össze.

Egyetlen varázsszóra tavasz lett és Názáret fehérfalu házai kinyitották zöldzsalus szemeiket, hogy beljebb tessékeljék az éltető meleg sugarakat. A kertekből pedig kihallatszott a selyemszárnyú méhek milliós seregének szerelmes zümmögő melódiája.

A város felől József jött egymagában. Vállán a volt szekercéje, karján a fűrész és szemében a tavasz ujjongó boldogsága. Álmodozva nézett az ég kékjébe, istenszerető lelke Te Deumot énekelt. Józsefet mindenki ismerte, mindenki becsülte, de mégis a gyermekek szerették legjobban.

Most is, amint vidáman hazafelé tartott, hozzásegődtek kis barátai s mire a városka végére ért, egész csapat gyermek vette körül. Már csak az ezervirágú rét választotta el otthonától, amikor a gyermekek dalolva, kacagva útját állták, gyűrűt fontak köréje és belekényszerítették játékaikba. József mosolyogva engedett a kis zsarnokoknak, engedelmesen dalolta velük naiv éneküket:

Tavas van, tavasz van,
Virág van a fákön,
Ez nekem, ez nekem
De nagy boldogságom...

Majd az ének végeztével a legkisebbet játékosan ölbe kapta s bizonyára össze is csókolja, ha az fürgén ki nem siklik karjai közül és legnagyobb meglepetésére táncot kezdett lejtteni előtte.

Vörös haja, mint az olvasztott bronz omlott végig vakító fehér vállain, koromfekete szemében lángok bujkáltak, cseresznye-piros ajkai közül elővillantak apró hegyes fogai. Tudatos kacérsággal lejtette bájos táncát és József gyönyörködve nézte a csodálatos kis teremtet.

Majd fékevesztett szilaj forgásba kezdett, vékony ruhája formás teste köré csavarodott s ki tudja meddig produkálta volna még magát, ha József kicsit kemény hangon meg nem állítja a leánykát:

— Most már hagyd abba Magdolna, épen elég volt.

A gyermek dacosan állt meg előtte, fekete szeme haragosan villant s neheztelve felelte:

— Nem tetszett a táncom? Nos jó! akkor hát játszunk mást. Szedjünk sok, sok virágot, fonjunk koszorút belőle s akit te megkoronázol vele, az lesz a tavasz királynője. Jó?

Amíg beszélt, a hangja mindig lágyabb, hízelgőbb lett, a szeme és az ajka édesen mosolygott, látszott, hogy már győztesnek, királynőnek érzi magát.

— Jól van — felelte József — játszunk hát királynőkoronázást.

Mint a szétrebbent madársereg, úgy szaladt a leányhad szanaszét, hogy percek mulva tele kötővel hordják a szebbnél szebb virágokat; azalatt József fűrésze és szekercéje segítségével ágakból trónust hevenyészett a rózsaszínvirágú mandulafa alá. Míg a kisleányok lázas buzgalommal, kipirult arccal dudolva fonták a koszorút, addig Magdolna el nem mozdult József mellől, ott sürgött-forgott körülötte, készségesen segített neki és behízelgő, megvesztegető hangon csacsogott.

Mikor már minden elkészült, perc alatt elhalt a dal, a szó az ajkakon, olyan halálos nagy csend lett a gyermekek között, hogy József valóságosan zavarba jött. Most látta csak, hogy minden szempár milyen könnyörögve, kérve, sürgetve tapad rá és most eszmélt csak, hogy milyen veszedelmes játékba kezdett. Megpróbált a kis Eszter felé indulni, de Márta könnybelábadt szemei megállították; amikor Ráchelen pihent meg a tekintete, akkor Magdolna sikoltott fel ijedten. Amott Veronika szorította dobogó szívére kezét, emitt Judit kulcsolta össze kérőn kacsóit. Sára bánata egyenesen elviselhetetlen volt, Afra ujjai közül gördülve potyogtak a könnyek.

József csak állt tanácstalanul. Ó de bánta már, hogy a játékba belement. Legjobban szeretne volna valamennyiüket virággal elborítani, hogy mosolyra édesüljön az a sok elgömbült szájacská.

De hiába volt már a bánat, neki választania kellett.

— Jó Istenem! csak még az egyszer segíts ki a bajból — fohászodott fel félig komolyan, félig tréfásan.

A nap épen búcsúzva állt meg egy pillanatra a hegyek peremén, vérvörös lányszerű bíborszínűre festett mindent és ekkor a rét tulsó oldalán, ebből a bíborszínű ragyogásból egy bájos leány alakja bontakozott ki. A különös valószínűtlen világításban úgy látszott, mintha nem is a földön járna, hanem lebegne a virágos rét fölött, mellette futott szalagos barikája s körülötte egy fehér gerle keringett. Olyan megkapó, olyan földöntúli volt az egész jelenség, hogy mindnyájan lélekzetfojtva nézték, amint mindig közelebb és közelebb jön. Előtte bókolva hajoltak meg a virágok és mögötte felemelték fejüket jó magasra, hogy tovább láthassák őt.

József-megbűvölten indult feléje, a szíve dobbanva vert és nyomában a gyermekek halk dalba kezdtek:

Üdvözlégly Mária
Názáret csillaga
Szüzek liliuma

És József és Mária találkoztak a virágos rét kellős közepén, az Úr onnan felülről mosolyogva szórta rájuk a tavasz minden csodáját.

Együtt mentek a mandulafáiig, ott József felkínálta a trónszéket és a virágos koronát Máriának, aztán szótlanul elébe térdelt... várt...

Mária arca olyan rózsásra gyulladt, mint a fölötte nyíló hamvas mandulavirág és két kezét beletemette Józsefnek munkától érdes, erős kezeibe.

Király Ödönné.

Szentbeszéd.

Lisieuxi Szent Teréz zászlajának szentelése alkalmával mondotta
dr. Mészáros, János budapesti érseki alt. helytartó.

AZÉRT jöttünk össze ma itt a szentségi Úr Jézusnak ebben a szentélyében, hogy zászlót szenteljünk lisieuxi Szent Teréz tiszteletére, háromszínű magyar lobogót, mely hívatta lesz arra, hogy Lisieuxben, azon a helyen, ahol az Úrnak ez a kedves szentje leélt az ő rövid életét, hirdesse a magyar szívek szeretetét, hú ragaszkodását kis Szent Terézhez.

Ugyan minek is köszöni ez a kis Teréz azt a hírt, dicsőséget, mely ma az ő nevével kapcsolatban az egész világot betölti? Ha életét nézzük, nem találunk abban semmit, ami őt a világ felfogása szerint híressé tette volna. Igaz, hogy Isten őt az értelemnek és a szívnek rendkívüli ajándékaival ruházta fel, de ő mindezt elrejtette a zárda csendjébe. Nem volt tudós, de bírta a legértékesebb tudományt, a szentek tudományát. Művész sem volt és mégis gyakorolta a legszebb művészetet, az élet művészetét. Életművész volt, de nem abban az értelemben, amint a világ e szót venni szokta. Nem abban nyilvánult meg az ő életművészete, hogy az élet minden órájának virágát leszakassza, hogy az élvezeteknek minden pohárát fenéig ürítse. Kis Szent Teréz életművész volt, mert lelke le tudott szállani az élet mélységeibe, fel tudott emelkedni csodálatos magaslataira, hogy összegyűjtsön minden értéket. Leszállott az alázatnak, önmegtartózkodásnak, a kereszthordozásnak mélységeibe, majd felrepült a tisztaság és a szeretet szárnyain az Isten közelségének, szemléletének magaslataira. S habár szegény volt földi javakban és nem tudott létrehozni hatalmas műveket, melyek nevét a késő unokák előtt hirdetnék, kincseket ígért és mégis, amióta elszállt lelke e földről, nem szűnik meg áldást, jótéteményeket hinteni a világra.

Régi nagy családi őskről nem maradt rá hires címer, de ő maga csinálta meg címerét abból a kettős névből, mellyel akkor, midőn a karmeliták rendjébe lépett, felruházták. «A kisded Jézusról és a Szent Arcról» nevezett Teréz nővérnek nevezték. Az isteni Üdvözítőnek ezt a kettős arcát tűzte maga elé a kis Teréz és soha le nem vette róluk a szemét; ebből a kettőből rajzolta meg a maga címerét, ebből alkotta meg élete programját. Az egyik a gyermek Jézus bájos Isten-emberi arca volt, a másik a tövissel koronázott, vérről verejtékező Krisztus ábrázata. Az isteni Kisdedhez így szólt: «Én a te játéklabdád akarok lenni, Jézuskám. Tégy velem, amit akarsz, emelj fel vagy dobj le a föld porába, nekem az mind kedvemre lesz». A fájdalom Krisztus arca pedig arra serkentette, hogy a keresztet hordozó Megváltó nyomdokain járjon, hogy tudjon imádkozni halálra ítélt gonosztevő megtéréseért és elviselje az élet minden szenvedését, utolsó nagy betegségének minden kínját, hogy ezzel az önfeláldozásával eredményessé tegye a pogányok megtérítésén fáradozó misszionáriusok munkáját.

Ilyen volt kis Teréznek életművészete. A világ elhaladt mellette s ügyet sem vetett rá. Míg e földön élt, csupán az a kis zárdai, családi kör, melyben rövid életét leélte, volt az ő anyagi lényének elbájoló hatása alatt. De halála hirtelen és egy csapásra ismertté tette nevét mindenütt, mert mindentüvé elterjedt az ő szent életének illata és azóta betölti, gyönyörködteti a Krisztust szerető szíveket. Kis Szent Teréz életművészete nem maradhatott a lisieuxi karmelitazárdá titka, mert arra volt hivatva, hogy közkinccse legyen a világnak. És ez az életművészet megtermette gyümölcseit az égből, de nem csupán a bájos lelkű kis karmelitaapáca számára, hanem az egész világ számára. Mert amint az ő földi életét sohasem vezette az önzés, hanem mindig a legönzetlenebb szeretet, úgy kellett, hogy az ő mennyei dicsősége is sokaknak részére áldásnak és jótékonyágnak forrása legyen. «Azzal fogom eltölteni mennyországomat, hogy jótéteményeket, rózsákat szórjak le a világra.» Isten megadta kis Teréznek, hogy ezt az ígéretét bőségesen beteljesíthesse. Azóta, hogy Teréz tiszta, szeretettől égő lelke elhagyta ezt a siralom völgyét, hullanak a rózsák szünet nélkül, Isten az anyagi lelkű kis Teréz közbenjárására csodálatos módon osztogatja kegyelmeit s ezért százezrek s milliók szívéből száll hála az ég Urához. Kis Teréz képe, szobra pedig ott van a templomokban, az oltárokon épűgy, mint a hívek otthonaiban, lakószobáik falain, asztalain.

Hazánkba is korán eljutott kis Teréz bájos lelkének varázsa; nálunk is megsokasodott azoknak a száma, akik az ő életművészetének hódolnak, akik különös tisztelettel övezik őt s akik sok ima meghallgatását köszönik az ő tiszteletének, az ő közbenjárásának. A magyar szívek szeretetét,

tiszteletét van hivatva hirdetni ez a lobogó azon a helyen, amelyet Istennek ez a kiválasztott, angyali leánya életével, erényeivel megszentelt. Legyen ez a zászló hirdetője hű kegyeletünknek, de legyen egyszersmind záloga kis Szent Teréz irántunk való kegyes indulatának, hathatós pártfogásának. Hulljanak a rózsák a magyar szívekre, a magyarok hazájára, a magyar ifjúságra, a magyar családokra, hogy éljen, hódítson, uralkodjék közöttünk az az életművészet, melyet kis Szent Teréz hirdetett és gyakorolt e földön!

A Szentszív-ünnep új szentmisét és új papi zsolozsmát kapott nyolc napra új olvasmányokkal. A gyönyörű gondolatokat tartalmazó officiumból mostani számunkban a szentmisének új részeit ismertetjük. Itt említjük meg, hogy a Kat. Házi-asszonyok országos szövetségének (Budapest, Mária-u. 7.) kiadásában megjelent a misekönyv új magyar kiadása, amely nemcsak a vasárnapokat, hanem az összes ünnepek, illetve védőszentek szentmiséjét tartalmazza. (A Jézus Szíve új miséje természetesen nem lehet benne, mert csak most jelent meg. Azért közöltük fentebb a gondolatait.)

Választmányi gyűlést május 12-én tartott a Központ. A gyűlést dr. *Mátrai Gyula* ügyvezető igazgató nyitotta meg, rámutatva azokra a nagy feladatokra, amelyek mireánk az Oltáregylet jövője és végeredményben a szentségi Jézus dicsősége szempontjából várnak. A természetben azt látjuk — úgymond, — hogy sok mulasztást képes pótolni az Isten alkotó kezével elhelyezett őserő. Nekünk sem szabad parlagon hevertetnünk tehetségeinket, mindig meg kell tennünk, amit az Oltáregyletért tehetünk. Különösen figyelmébe ajánlja a választmány tagjainak, hogy olyan buzgó hölgyeket, akik még

sehol sincsenek lefoglalva, vonzzák és buzdítsák az oltáregyesületi tevékenységre.

Szentatyánknak küldendő missziós ajándékokra újabban a következő ígéretek kaptuk: *Vácról Podhorányi József* prelátus, egyházmegyei igazgató úr jelenti, hogy három kehely adományozása biztos és ugyancsak a váci egyházmegyéhez tartozó Kiskunfélegyházáról *Urbán Gyula* káplán úr buzgó fáradozása gyümölcset, 330 P-t küldött be hozzáunk, amelyen két nagyobb ciboriumot fogunk csináltatni «*Fideles de Kiskunfélegyháza*» belevéséssel. — *Veszprém* egy teljes garnitúrát biztosított, benne egy gyönyörű antik szentségmutatóval, amely magában véve is gyönyörű tárgya lesz őszi kiállításunknak. — *Budapest-Belváros* buzgó oltáregyesületi tagjai a már beigért garnitúrán kívül még újabb három kehely adományozását vállalták. Sőt kisebb tárgyakra is akadtak adakozók. Igazán gyönyörű bizonyosságai ezek az áldozatok a Szentatya iránti bensőséges szeretetnek, amely szinte elfeledteti velünk, hogy szegények vagyunk, mert a szegénységünk mellett ott van gazdag szívünk, amelyet a szentségi Úr Jézus szolgálata tett azzá.

Lisieuxi nyári zarándoklatunkra, mely augusztus 1—13-ig lesz, kérjük az oltáregyesületi tagok jelentkezését még július 1-e előtt. Útiköltség és ellátás a III. osztályon 350 P, a II. osztályon 500 P. De mindenki utazhat a harmadik osz-

tályon. Az ellátásban különbség csak fekete kávé, illetve csemegében van.

Szent Kis Teréz zászlajának föl-
avatása április 30-án történt, feledhetlen, kedves emléket hagyva a jelenvoltakban. Hat óra előtt érkezett meg *Anna főhercegasszony*, akit a templom bejáratánál *örgróf Pallavicini Edéné*, az Oltáregyesület elnökasszonya fogadott egy csapat magyarruhás leányka élén, akiket özv. gróf *Révay Simonné* vezetett és rendezett el a főhercegnő bevonulása után a zászlószentelési emelvényénél, mely az áldoztató rácsnál volt felállítva. Pontosan hat órakor vonult ki az oltárhoz fényes asszisztenciával *dr. Mészáros János prelátus*, budapesti érseki általános helytartó. S miután meghallgatta a karnak *lisieuxi* szent Terézhez szóló énekét, a «*Veni Creatort*» intonálta. A himnusz és oráció végeztével az oltárhoz vonult és gyönyörűen fejtegette (leköszöltük) szent Teréz életértékeit. Azután megáldotta a zászlót, melyet az áldás alatt a főhercegnő őfensége tartott. Az áldás után a stallumhoz vonult s mialatt a kar énekelt, megkezdődött a beigért meglepetés: a *rózsasző*. Az Oltáregyesület ugyanis a kis Teréz szenttéavatásakor Rómában használt rózsaszirmokkal teljesen egyezőket csináltatott s ezeket a templomhajó íveinek találkozásával képzett stílusos szellőztető nyílásokból láthatatlan kezek hullatták a templom publikumára. Mindenki meghatódva nézte és boldog volt, aki egyet elfoghatott a megszentelt rózsaszirm-

mokból. A rózsaső három percig tartott. Utána «Te Deum» és a Kis Terézhez való könyörgés után a kedves Szentnek zsolozsmás himnusa zárta be a templomi szertartást. A zászlóanyának az ünnepség végén a legkisebb magyarruhás leányka egy szál tűzpiros rózsát nyújtott át a nap emlékére. Az ünnepély hatása a jelenvoltagekre bámulatos volt, a templom előtt sokáig óriási tömeg állott, amely szinte nem tudott felocsudni a lélekemelő hatástól, mely az ünnepély alatt érte. A megszentelt rózsaszirmokból a templomból kijövő hívek mindnyájan kaptak egyet-egyet. A rózsaszirmok kétszínű nyomással a Stephaneumban készültek; felírásuk: «Azzal akarom eltölteni mennyszárgomat, hogy jót tegyek a földön». Az egyesületi tagokon kívül jelen volt az avatáson dr. Pataky Arnold apát, egyetemi tanár és dr. Tótfőssy Miklós pápai kamarás, közepsőferencvárosi plébános is.

Dr. Breyer István püspökkészen-telése pünkösd vasárnapján volt Esztergomban a bazilikában. Az Oltár-egyesület részéről ott volt az országos főigazgató és az ügyvezető igazgató. A mindvégig főlemelő szertartás legkimagaslóbb pontja a három püspök kézfeltevése a felszentelendőre, amely által a tulajdonképeni püspöki hatalmat elnyeri. Megható a felszentelt trónra ültetése is, amely alatt a «Te Deumot» énekli a kar s az új püspök trónjáról felemelkedve körüljár a templomban áldást

osztva a jelenlevőkre, majd az oltárhoz visszaérve ünnepi püspöki áldást ad az egybegyűltekre. A felszentelés végeztével az új püspök a székes-egyház sekrestyéjében fogadta a bpesti papság üdvözlését, amelyet dr. Mészáros János bpesti érseki ált. helytartó tolmácsolt.

Az Örökimádás júniusi naptára:
Jún. 2-án d. u. $1/4$ ó. az eucharisztikus triduumot befejező úrnapi körmenet.

9-én oltáregyleti vasárnap reggel 8 órakor elmélkedéssel és közös szentáldozással kapcsolatos szentmisével, d. u. $1/4$ ó. kor szentbeszéd. 20-én, az apostolfejedelmek ünnepén d. e. 10 órakor ünnepélyes szentmise, d. u. $1/4$ ó. kor szentbeszéd és ünnepélyes áldás.

Az eucharisztikus apostolság évi jelentése. 1928 márc. 18-án szentelte meg. Serédi Jusztinián hercegprímás úr Öeminenciája új internátusi székházunkat és ugyanezen napon szeretett elnökünk, Schiffer Ferenc prel. örkanonok úr pedig a régóta óhajtott házikápolnánkat. Ezen napon vonult be szerény hajlékunkba diadalmasan és fönségesen az euch. Úr Jézus és azonnal birtokába vette a házat és a szíveket. A kápolnában meggyújtott örökmécs fénye lángra lobbantotta az ifjúság szívét és azóta szeretetteljes ragaszkodással veszi körül a fiatalság a tabernakulumban rejlő legmélt. Oltáriszentséget. Az euch. apostolság minden héten szerdán este 9 órakor tartja összejöveteleit, főt. Pintér József pápai káplán, II. elnökünk vezetésével, a Szent József-litánia után. Minden hó második

vasárnapján közös szent áldozást tart, szentséges misével kapcsolatban. Többen a tagok közül hetiáldozók.

1928 okt. 6-án. Az Orsz. Euch. kongresszussal kapcsolatban díszgyűlést tartottunk a fővárosi dolgozó ifjúság számára, melyen megjelent a hercegprimás úr Öminenciája is. Beszédet mondtak: Dr. Mátrai Gyula pápai káplán, a közp. Oltáregylet vezetője, főt. Pintér József pápai káplán, II. elnökünk. Az ifjúság részéről Zsurzsa József közp. titkár és Tyukos Lőrinc az asztaloscéh ifjúsági vezetője, aki egyben átadta az alosztály ajándékát a kápolna részére, egy gyönyörű Jézus Szíve oltárt, melyet az asztalosifjak készítettek. Az oltárt okt. 7-én reggel szentelte fel főt. Horváth Győző felsz. püspök úr, a mise alatt az ifjúság nagy számban járult a szentáldozáshoz, délután pedig részt vett az eucharisztikus körmeneten. — XII. 13—15-én. Karácsonyi lelkigyakorlat volt, P. Vukor János S. J. vezetésé-

vel. XII. 16-án reggel 9 órakor közös szent áldozás.

1929. márc. 17-én főt. II. elnökünk 10 éves elnöki jubileuma alkalmával szeretett atyánknak egy Szent József olajfestményével kedveskedtünk, melynek hátlapján szerepeltek a tagok nevei, akik aznap szent áldozásukat szeretett elnök urunkért ajánlották fel. Az alosztály tagjai kedves kötelességüknek tartják, hogy a feláldozási, úrnapi és euch. körmenetekben a bazilikában a legmélt. olt. szentség mellett a mennyezetet, falképeket és zászlókat vigyék, minden alkalommal 25-en vesznek részt a szertartáson. Végül még szeretettel gondoskodnak az apostolság tagjai a házikápolnánk tisztántartásáról és annak virággal való állandó ellátásáról. *Zsurzsa József*, közp. titkár, az euch. apost. ifjúsági vezetője.

*

Könyvismertetések és beszámolók a július-augusztusi összevont számban, mely júl. 1-én jelenik meg.

„Az isteni Gyermekbarátnál”

imakönyvet ajánljuk minden a szentségi Jézust szerető gyermeknek, de különösen a gyakran áldozóknak.

Ára vászonkötésben, kiadóhivatalunkban 1 pengő 50 fill.

Könyvkereskedésben 2 pengő.

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest. Nyomdaigazgató: Kohl Ferenc.